

Universitätsbibliothek Paderborn

Habacvc Propheta

Habakuk

Argentorati, 1526

VD16 B 3952

Nonne, Hi omnes de eo apophthegma co[n]dent, et fabula[m] et
adagiu[m], et dice[n]t.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35974

ANNOTATIONES.

hoc magis possidere cupiat. Si uniuerso potiretur mun-
do, lubes duob. potiretur. Sin duos haberet, optaret de-
ce. Sūma, ubi mors et auaritia saturata fuerit, tū auarū
iū cor saturabitur, nō antea. Quare nō est instituedū
tibi, quo mō auaritiā, mortem, auerna cōpleas, tantūq;
tribuas, ut dicāt satis eſe. Ceterū auaritia ipsa occidē-
da est æque atq; mors et infernus interimēda fūt, Ut ue-
ro mortē et infernos nēo īterimīt, præter unū Christū,
sic auaritiā nemo, præter Christum occidere pōt, æque
ut oīa alia peccata, nīf q; mors corporea ē medio au-
rū tollit, ut ne porro auaritiā exercere suā pōſit, perē
de ac dici solet. Saturabere tādem semel, dū à pollicatori
bus in tumulo tuo cōtegēdo post te feritur, philargyria
uero, ut alia peccata comitātur eū, ac apud eū remanēt
Alioqui in terris, nihil boni Auarus agere potest (ut
Ethnici dicunt) nīf quod moritur.

Nonne, Hī omnes de eo apophtheg-
ma cōdent, et fabulā et adagiū, et dicēt?

Pergit in ebrii uiri comparatione Propheta, quō
is ignominia, ut diētum est, afficiatur, ut et digito mon-
stretur, rideatur ac subsanetur, ceu is q; tanta prius for-
titudine clarus erat, ut à nullo non timeretur. Nunc ue-
ro, illuc ebrius, suis ritu decumbit humi, aut si graditur,
tam ridicule nutante gressu nunc hac nunc illac decli-
nat, lapsat, turbinis in morē rotatur, ut nemo risum co-
hibere queat. ire conatur, pēdibus interim officiū suū
denegantibus.

denelegantibus. Idem tyrannorum pompe tandem accidit, ut non solummodo potentiam suam & res amittant, ac ebriorum in morem nusquam uel stare uel permanere possint. Verum quod ad haec rideatur & subsannentur, turbinatis, uariegatis, ignominiosisq; uerbis. Vbi nunc magnifice heros agis? quo nunc ira tua peruersit? Breuiter sycophantia eius prodita, qui antea in omnes crudelis & horrendus erat, ille nunc ab insmis contemptitur, id quod in mundi huius cursu se ita habere cernimus. Exemplo nobis Papa sua cum familia fuerit, ubi quiuis cantillat, fingit, deridet, subsannat, openprobrat, qui antea nec my quidē dicere, nec mutire audebat. Eiusmodi planè risum atq; ludibriū Regi Babylonio in omnibus terris suis, ubi nunc Colophoniam (ut aiunt) ferocitatem exercet, occursurum Habacuc sic prænunciat. Que si quisquam illi coram retulisset, fabulas esse bullatasq; nugas, nec ita fieri posse cogitasset secum. Attamen pro Iudeorum consolatione prædictatur, tametsi pauci crederent.

Porro mirificus admodum est in operibus suis Deus. Adfirmat enim deridendos, subsannandosq; Tyrannos, quom interim illi tam firmiter Regnum occupent, ac tam alter radices suas infigant, ut Hieremias ait. Præterea & Psalmus secundus à D E O rideri & subsannari gentes, principes, aduersus Christum se se erigentes testatur. Hoccine ridere et subsannare est dum ipsis fortiter uincunt, ut Christum crucifigant, discipulos

A N N O T A T I O N E S.

Scipulos eius insequantur & interimant illis potentissime cum in terra sua, tum dominatu permanentibus. Ergo ad hanc rem fide opus est, Sermones fidei sunt, quæ quod dicunt, non in apricū exponūt, cæterū futura, aduersus hec, quæ corā uidentur, & plena uela habent, promittūt, Christi Euangelion nusquā efficacius & potentius peruenit, quā ubi summo conatu uetabatur. Sua enim horula instante, tyranni occumbebant, uerbo manente superstite, paradigmatis uicem Hierosolyma & Romam tibi præbent. Ethodie ubi principes & Episcopi atrocissime in Euangeliū sœuūt, eo peruenire cogitur, maximeq; diuulgari. Tum ridebitur ac dicetur. Quo nunc se contulere, qui hoc admittere nobilitat? In monumentis iacet, uermibus absumentur. Verbum uero dei sua dominatione fungitur porro. Sic Hænas & Cayphas uerbū Hierosolymis permittere adi-
gebantur suis forū cum ludibrio. Iā ubi Christi uerbum est & permanet, illic Christi uictoriam & regnum permanere dicitur. Ipse enim sua cum doctrina uincit præqua alie traditiones, murium ritu tacere compelluntur, ut quotidianis exemplis cernimus.

Væ illi, qui sua alienis rebus auget,
Quamdiu illud persistet: qui densum
super se lutum cumulat.

Ordine quedam hic opprobriare censet, que in Babylonicum Tyrannum in sua terra iacienda essent.

Sunt